

Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ve Newroz

Ulusal Kurtuluşun en soylu amaçlarına ulaşmaya çalışıldığı günlerde yeni bir Newroz kutlanıyor. 1985 Newroz'u, bağımsızlık ve özgürlük savaşımının en önemli anlarından birinde karşılanıyor. En anlamlı özelliğine kavuşan Newroz'da tarihimize damgasını vuran kişilikler coşkunca anılıyor. Anılarına bağlılıkta önemli adımlar atılarak selamlanıyor Kawalar.

Newroz, asırlar boyu bağımsızlık ve özgürlüğün sönmeyen ateşi, isyanın dinmeyen meşalesi olmuştur. Çağlar boyu süzülüp gelen direnmedir. Yabancıya işgalciye karşı çıkıştır. Direnmeye ve bağımsız, özgür yaşama anlam kazandıran, uğruna döğüşlmeyi zorunlu kılan Newroz geleneği, yeniyeye, bahara açılmayı, eski ile hesaplaşmayı da beraberinde, özünde taşır. Her yönüyle bir kavgadır. Newroz, dirilmenin varolmanın, imhaya karşı direnme kavgasının sembolüdür.

Halkımız, Ulusal Direnme Mücadelesine öncüsünün izinde başlayıp yürüdüğünde tarihinde dayanabileceği, miras aldığı çok az şey vardı. Tamamen çarpıtılmış bir toplumsal yapıda en soylu değerleri tanımakta, uğruna savaşmakta alabildiğine habersizdi. Kendi kendini tanımayan, ifade edemeyen bir halkın elbetteki kurtuluşunu da formülleştiremeyeceği açıktır. Bir halk olarak varlığını ve yaşama hakkını sembolize eden değerleri bu kadar zayıflatılmış bir toplum nasıl kurtuluşa ulaşacak, nasıl düşmanını altedecektir. Yaşadığımız yakın tarih, bunun en güçlü örneğini oluşturur.

Newroz, tarih boyunca süzülüp gelen toplumsal değerlerimizin başında gelir. Çok köklü özelliği, onu hiçbir gücün silip atamayacağı, tümüyle çarpıtamayacağı biçime sokabilmiştir. Newroz'u özünden boşaltma, çarpıtma ve bu halkın benliğinden koparıp atmak için uğraşılmamış mıdır? Tarihimize kısaca göz attığımızda bu yönlü çabaların alabildiğine yoğun olduğunu görürüz. Son yılların kapitalist sömürgecilik ve ulusal imha döneminde Newroz' a yönelik saldırılara da rahatça tanık olmak tayız. Türk sömürgeci barbarlığı tüm değerlere yönelik uygulamalarını Newroz için de hayata geçirmekte geri durmadı. Ancak düşmanın yönelimleri bunu engellemeye yetebilir mi? Yüzyılların gelişimine göz atarsak, onun başarılı olmasının ancak ulusal yokoluşun sağlanmasıyla mümkün olabileceği gerçeği çıkar ortaya. Ancak Newroz için düşmandan daha tehlikeli yönelimlerden söz etmek gerekir. Ülkemizde işbirlikçiliğini modern kılıflar altında yeni dönemde de sürdüren küçük burjuva siyasetçiliğin tavrının, çarpıtılmış toplumsal yapıyı her alanda bir gerçeklik diye, doğru anlayış diye yutturmaya çalıştığı bilinmektedir.

Newroz'u özünden boşaltma, çarpıtma alanında hiçbir gücün yapamayacağı kadar tahribi, bu güçler hem de devrimcilik, yurtseverlik adına yap-maktalar. Yu rtseverliği, basit milliyetçiliğe indirgeyen ve enternasyonalizm adına en kötü işbirlikçilik içinde umursamadan kulaç atan bu sınıf temsilcileri, Newroz' u bir bahar bayramı ve halkımız sanki her türlü öz ögesinden koparılmak istenen bir ulus değilmiş gibi çiçeklerle karşılanan bir gün diye lanse etmeye çalışmaktalar.

Legal çalışma adı altında halkımızı düşmanımızın çizdiği sınırlara mahkum ederek bağımlılığa alıştırmadan, başka birşey yapmayan küçükburjuva siyasetçiler, Newroz için de düşmanın icazetine başvurmaktan çekinmediler. Bir savaş günü olan Newroz'un, düşmanla uzlaşmaya yönelik bir gün olarak lanse edilmeye çalışılması, bu halka en büyük kötülüğü yapmak değil midir? Tutunacak tarihi kültürel değerleri son derece kısıtlı olan bir halkın elinden Newroz gibi bir silahın alınması ne anlama gelmektedir ? Açık ki, bu güçler nasıl ki, halkımızı uysal, itaatkar bir toplum durumuna getirmek istiyorlarsa, onun isyancı özelliklerini törpülemeyi kendilerine görev olarak kabul ediyorlar. Her alandaki tanınmaz yapılarını, eşine ender rastlanan siyasetçiliklerini, Newroz için de göstermelerinin anlamını başka türlü izah etmek oldukça zordur. En kötüsü de tüm yapılanların yurtseverlik, sosyalistlik, enternasyonalistlik gibi yüce kavramların arkasına saklanılarak yapılmasıdır.

Bu güçlerin gerçek niteliklerini bilenler için görülen siyasetçilik fazla şaşırtıcı değildir. Ekonomik bağımlılık temelinde gelişecek siyasetler, zaten siyasal alanda işbirlikçilik biçiminde yansır. Devrimcilere, "sakın devrimci faaliyet sürdürmeyin, katliam olur, halkımıza, sakın başkaldırmayın ezilirsiniz" diyerek, düşmanın iradesini kabul ettirmek isteyenler tarihin birer yüzkarası olmaktan öteye gidebilirler mi?

Proletarya hareketi, Kürdistan gibi bir ülkede devrimi geliştirmek ve bu halkı kurtuluşa götürmek için sadece düşmanla dışı dış bir savaşımın yanısıra tüm çarpıtma ve özünden boşaltma çabalarını bertaraf etme göreviyle yükümlüydü. Yapılacak çıkış, eğer başarıya ulaşacaksa kahramanca yapılmak zorundaydı. Modern bir ulusal kurtuluş gerçekleştirilecekse, çağımızın proletarya kahramanlığı kendini Kürdistan toprağında da göstermeliydi.

Bağımsızlık ve özgürlüğün yaratılması, halkımızın tarihinde kahramanca yapılmış ve etkisini günümüze kadar hissettirmiş, doğuşun mirasının çağdaş direnme özellikleriyle birleştirilmesiyle mümkündür . Geçmişte toplumu vareden, bir halk olarak tarihe çıkaran hareket, Köleci Asur'un acımasız despotluğuna karşı direnmeyi, bu direnmeyi mümkün kılan birliği yaratarak mümkün olabilmişti. Tarihsel olarak bir Demirci Kawa dönemiyle günümüz koşulları arasında temel benzerlikler vardır. Zaten yapılan çıkışın benzer biçimde olmasını zorunluştıran nedenlerden biri de budur.

Kürdistan'da Bağımsızlık ve Özgürlük Savaşımının geliştiği ortam bilinmektedir. Düşmanın ezme seferlerinin ne kadar barbarca yapıldığı da biliniyor. İşte, 12 Eylül sonrasının o sıcak ortam, hem düşman açısından, hem de ulusal bağımsızlık savaşı açısından önemli bir dönüm noktasıydı. Devrimi her alanda ezilmekten korumak, verilen şehitlerin anılarına bağlı kalmak, halkımızın son umudunun da tükenmesine engel olmak ancak direnmeyi

her koşulda hakim kılmakla mümkündür.

Halkımızın geleceğinin ve kurtuluş umutlarının karartılmasına izin vermemek, sorumlu devrimciliğin başta gelen görevidir. Ulusal bağımsızlık için atılan tarihi adımların korunması ve geliştirilmesi gerekiyordu. 1980'lerin başlarında süren acımasız savaşta bu görev temeldi. Bunu yerine getirmek de kahramanca bir çabayı gerektiriyordu. Devrimin geri çekilme döneminde, savaşın bütün yükünü omuzlayan zindan direnişçileri, bu konuda gerekli kahramanlığı göstererek halkımızın gözbebeği ve geleceği olan ulusal kurtuluşçu çıkışı korumasını bildiler. Bununla da sınırlı kalmadılar. Mücadeleye öylesine bir özellik kazandırıldı ki, şartlar ne olursa olsun savaş sürdürmenin koşulları vardı. Zindanlarda, önderlerin ve militanların kanları pahasına korunan Ulusal Kurtuluş Hareketi, bundan sonraki mücadelesinde çok daha zengin bir miras ve verimli bir kaynaktan hareketedecektir.

İşte yeni dönem çıkışının ve 20. yüzyılın sonuna doğru yeniden ve ulusal kurtuluş için yaratılan Newroz, 1982'nin 21 Mart'ında kendi önderini mücadelenin başına dikti. Savaşın artık dönülmez olduğunu her alanda kabul ettirdi. Düşmana, tarihinde aldığı en önemli yenilgilerden birini tattırdı. Mazlum DOĞAN yoldaşın şahsında Kawa, yeniden dirildi adeta.

Üç kibrit çöpüyle de olsa zindanlarda, 1982 Newroz'unda tutuşan ateş, yeniden dirilişi en güçlü biçimde yaşatan, günümüz koşullarının en güçlü isyan ateşidir. Bu kutsal ateşin büyüklüğü, onun sadece zindanlarda tutuşturulmuş olmasından değil, Direnmenin, boyun eğmemenin bir doruğunu oluşturmasındandır. Yine ona kutsallığı nı, yüceliğini veren bir başka özellik, günümüz Kawa'sı Mazlum DOĞAN yoldaşın büyük kişiliğidir. Mazlum yoldaşın kişiliğini, burada anlatmak hiçbir biçimde mümkün değildir. Onu anlatmaya hiçbir kalemin gücü yetmez. Mazlum yoldaş, bugün eğer savaş sürüyorsa, düşmana darbe vuruluyorsa, anlatılıyor demektir. Direnen halkımız, Mazlum yoldaşı anlatır.

15 Ağustos şimşekleri ve peşinden gelen gök gürlemeleri, O'nu anlatır. Bundan sonra sürececek yüce halk savaşımız, O'nu anlatacaktır.

Mazlum JOĞAN ve zindanlardaki yoldaşları, proleter kahramanlığının Kürdistan'da da kendini göstermesinin birer abidesi olmuşlardır. Onların mücadelesi sayesinde yaşam daha da anlam kazanmış ve kutsal amaçlar uğruna ölüm daha da kolaylaşmıştır.

Mazlum'ların, Hayri'lerin, Kemal'lerin önderliğindeki direnme, doğru olanla sahte olanı ayırıştırmada, uğruna ölünmesi gereken değerlerin daha net görülmesinde bir katalizör rolü de oynadı. En sahte oluşumları yüce değerlermiş gibi yutturmaya çalışan küçükburjuva sapkınlığının açık yüzü, en tartışmasız haliyle ortaya serildi. Kendi korkaklığını ve ihanetini bir maharetmiş gibi göstermeye çalışan küçükburjuva yüzüzlüğüne vurulan en büyük şamarın sahipleri, yine zindan direnişçileri oldu.

Newroz, bugün artık çok zengin bir içerikte kutlanıyor. Tüm çarpıtmalardan uzak, tüm özünden boşaltmaları bozguna uğratmış olarak kutlanmakta. Dağlara sinmiş ulusal varlığımız, Newroz ateşimiz düşmanı kahrederek, yeniden alevlenmekte, Newrozlarda baharı, yeniyi karşılarken zafere doğru atılan yeni adımları da karşılamak durumundayız. İlk çıkışın Demirci Kawa'sını anarken yeniden dirilmenin Kawa'sını da anıyoruz Newrozlarda.

Halkımız, ilk yeniye açıldığında, tarih sahnesinde yerini aldığı ulkemizde yeni bir toplum kuruluyor, bu yeni toplumun yeni kişilikleri oluşuyordu. Tarihinin ileri bir aşamasına geçerken ve çağına göre bir halk durumuna gelirken kendi sembol, önder, kişiliğini yaratarak ve bu kişilikle tarihe damgasını vurarak çıktı. Demirci Kawa, bağımsız bir halk yaratmada önder kişilik, gücünü halktan, birlikte, dağlardan alan, zaferini dağların doruklarında ateşlerle kutlayan kahraman şahsiyet olarak dikilir karşımıza. Günümüz koşullarında, O'nu anmak ancak bağımsız ve özgür bir toplum yaratarak mümkün olabilir. Tarihi koşullardaki benzerliğin bir göstergesi de çağdışı sömürgecilik koşullarında özgür bir ulus olarak dünya arenasında yer etmenin savaşımı içinde olunmasıdır.

Yeni dönemin önder ve sembol şahsiyeti, halkların sosyalizm gibi yüce bir hedefe yöneldiği ve tüm dünyada bunun durdurulamaz adımlarını attığı ortamda, ulkemizde yaratılmak istenen yeni insanın örneğini oluşturması ile de kendini göstermektedir. Bugün önümüzde çok yüce amaçlar, hedefler var. Girilen yolda, emin adımlarla ilerleniyor. Bu amaçlara yönelik ilerlemede yol gösterici şahsiyetler, tarihimize damgasını vurmuştur.

Çağdaş kawa, bağımsızlık ve özgürlüğün yüceliğini, yaşamı ve mücadelesiyle öğretiyor. Ama O'nun öncülüğü bununla da sınırlı değil. Bu yolda nasıl yürüneceğini de gösteriyor. Ve savaşın her anında emredici varlığını hissettiriyor. Nasıl yaşanması gerektiğini de gösteriyor, nasıl ölünmesi gerektiğini de. Mazlum DOĞAN yoldaşın yaşamı, mücadelesi, yaratılmak istenen yeni Kürdistan insanının nasıl bir özelliğe sahip olması gerektiği konusunda da sembol ve önder niteliğini göstermektedir.

Yeniye, bahara açılmanın gerçek anlamına kavuşması, toplumsal gerçekliğimizde yeniyi yaratmakla mümkün olacağına göre atılacak her adımda, söylenecek her sözde ulusal bağımsızlığa bir nebze daha yaklaşmak, yolumuzu aydınlatan, önderlerin anısını her koşulda yerine getirmenin bilincini taşımak gerekir. Yoksa kendi cesaretsizliğini ve acizliğini binbir dalavere ile saklamaya çalışmakla değil. Pratik mücadelenin süreci bu konuda önemli bir ölçü aracı olmaktadır. Halka ve devrime bağlılıkla, devrim şehitlerinin anılarına bağlılığın kopmaz bütünlüğünü inkar etmek, hiçbir kaçkın reformistin inkar edemeyeceği kadar açık, kitlelerin bilinci de hiçbir yalanın kandıramayacağı kadar berraktır.

Ulusal kurtuluşun çizilmiş yolunda önderlerin daha da pekiştirdiği ve aydınlattığı pratikle yürümek, bugün ülkesine bağlı olan, halkına karşı sorumluluk duyan her insanın, her yurtseverin davranışını koşullandırmaktadır. Newroz'a asıl anlamının verilmesin de zindanlarda yakılan ateşle aydınlanan halk savaş yolunda ilerlemede, dağlarımız

isyancı geleneğinin en bilinçli çağını yaşamaktadır. İki yılı aşkın bir süredir ülkemiz topraklarında yeniden örgütlenen direniş, birçok meyvesini vermiş ve en verimli çağına ulaşmanın eşğın dedir.

Yoğun bir çalışma, bilinç ve fedakarlığın ürünü olan, 15 Ağustos atılımı, hem devrimde ileri bir aşamayı temsil etmekte, hem de halka karşı sorumlu devrimciliğın gereğı ve şehitlere bağılılığın görevi yerine getirilmiştir. Direnmenin süreklileştirilmesi ise, binlerce yıllık özlemin gerçekleşmesini getirmeye yetecektir. Her bahara açılış, daha yeni aşamaları beraber getirecek, haklı savaşıma daha yeni karakterler kazandıracaktır.

Bugün Kürdistan halkı, dünyadan tecrit edilmiş bir ulus olmaktan çıkmış, kendisini ilerici uluslardan ayıran birçok duvarı yıkmıştır. Artık onu, dar sınırlar içine hapsederek demir kısıkaç içinde eritmek mümkün değildir. Ancak engeller henüz tümüyle ortadan kalkmış denemez. Gerekli dayanışmanın yeterliliğinden de kesinlikle sözedilemez. Bugün hala bir takım kuşular varsa, bunları dağıtmada en önemli etken, savaşımı daha ileri seviyelere yükseltmek en etkili çare olacaktır. Hiç bir mülteci yaşam kaygısı bunun önüne engel dikemez.

Savaşı ve savaşımını en doğru modern temellerde sürdüren bir halkın önüne engel dikmek, her ne adına yapılsa yapılsın, hangi güçleri birleştirirse birleştirsin, açık bir gericiliktir. Yıkılmaya mahkumdur. Newroz yeniyi yaratırken tüm gericiliğı birer; birer söküp atacaktır. Ülkemizin isyan ateşini öylesine güçlüdür ki, onun çağdaş dünya ile arasına konmak istenen bütün buz dağlarını eritmeye yeter.

Dağlarımızda seneler boyu silah sesleri eksik olmadı. Ancak çağdan uzak, birlikten uzak, doğru bir siyasi gelecekte uzak, silah sesleriydi bunlar. Sadece silahlar konuştuğunda elbetteki silahı üstün olan kazanacaktır. Yüreklere yön veren düşünce, zayıf olduğu sürece üstün güç ve silah karşısında direnmek kolay değildir. Sonuçta ezilmek le karşı karşıya kalır. Yüzyıllar boyu ülkemizde bu kanun işledi. Ama artık bu kanunu tersi ne çevirme dönemi başlamıştır. Çağdaş Kawa'nın en donanımsız koşullarda düşmanın kendini en güçlü gördüğü alanda, kazandığı zaferde göstermiştir ki, düşünce net, doğru, geleceğı temsil etmeye yetenekliyse, düşman karşısında endo nanmasız ortamda da zafer kazanmak olanaklıdır.

Faşist barbar Türk sömürgeciliğinin zordan başka nesi vardır? En küçük bir zerre kadar haklılığa sahipmidir? İlericilik yada demokratlıkta hiçbir zaman en basit bir örnek sunabilmişmidir? Elbette ki o her yönüyle en küçük birimine, en basit kurumuna kadar tam bir gericilik, dört başı mamur bir faşizmdir. Sadece Kürdistan açısından değil, tüm bölge açısından da aynı nitelikleriyle tam bir başbelasıdır. Tarih öyle gösteriyor ki, bu iğrenç yaratığı, saçtığı zehiriyle birlikte tarihin karanlıklarına gömmeye en önemli rol, Ulusal Direniş Mücadelemize düşecektir. Bu rol oldukça zorlu, zorlu olduğu kadar da şerefli. Kürdistan'daki uzun süreli halk savaşımının yüceliğı sadece binlerce yıllık özlemleri gerçekliğe çevirmekle sınırlı değil, aynı zamanda emperyalizmin ileri bir karakolu ve bölgeye nifak tohumlarını eken, bir zorba gücünü de bertaraf etmesindedir.

Kendi öz gücüyle bölesi barbar bir düşmana karşı güçlü bir savaşı giren halkımız, artık binlerce yıllık acımın intikamını alacak yetenekte bir silahlı güce sahiptir. HRK, ulusal bağımsızlık ve özgürlük siyasetinin önderlik ettiği bir silahlı güç olarak daha kuruluşunun başında yeteneğini kanıtladı. Topyekün savaş gücümüzü yaratacak ve zaferi sağlayacak tek yöntem olan halk savaşımının daha ilk döneminde Türk devletinin ülkemizdeki tek gerçek varlığına yönelmede önemli başarılar kazandı. Onun kofluğunu bütün dünya'nın gözleri önüne serdi. Bir yığın gücün, halkın iradesini ve istemini hiçe sayarak uşaklıkta yarıştığı ve karşı konulmaz bir güç olarak gördüğü TC'nin yapısındaki boşlukları bir; bir açığı çıkaran HRK güçlerinin bu atılımı, kitlelerin öncülerine olan güvenlerini bir kat daha arttırdı.

Şimdi birçokları avazlan çıktığı kadar bağıırıyorlar. Halkın katliama götürüldüğünü söylüyorlar. Kendilerine danışılmadığından yakınıyorlar. Bununla sınırlı kalınmıyor, " kutsal ittifaklar" geliştiriyorlar. On yıllık düşmanlıklarını yeni yöntemlerle, yeni birliklerle, yeni ihbarlamalarla tazeliyorlar. Kürdistan'da hiç bir varlık gösterememenin, darbe vuramamanın hıncıyla Avrupa'da polis dosyalarını şişirmekten öte bir son uç alamıyorlar. Onları bu derece çılgınlatan, elbette ki kitlelerin öfkesi, devrim inancı ve devrimci mücadeleye verdiği destektir. Artık örgütsel itibarlarının kalmadığı, siyasal itibarlarını yitirdikleri ortamda, kişisel itibar kurtarmanın peşindedirler. Ancak siyasal anlamda hiçbir etkinliğı, saygınlığı kalmayanların kişisel itibarlarını kurtarmaları mümkün değildir. Kaldığı en üst örgüt sorumlularının sıradan ihbarcı derecesine düştüğü bu ortamda, uşaklık yaptıkları güçlerin bile onlara ciddi bir muamele yapmaları beklenemez.

Dağlarımızda silah sesleri yankılandıkça hırçınlaşan ve daha adi pozisyonlara girmekten kaçınmayan küçük burjuva şefler, kitleler, açık yüzlerini daha açık gördükçe çevrelerinin boşaldığının farkındadırlar ve bugün tam bir panik durumunu yaşıyorlar. Öteden beri herşeyden önce kendi kişisel çıkarlarını düşündüklerinden bugün de gelecekte nasıl yaşayacaklarının hesabı içinde, kendi kişisel yaşamlarının kaygısını duymaktalar. Şimdiden sosyal demokrasi vb. güçlerden alabilecekleri kadar almak, şuradan, buradan vuracakları vurgunlarla bir dönem daha yaşamak için çirpiniyorlar. Ama tüm bunlar boşunadır. Bu bayların kendi yollarında hiçbir gelecekleri yoktur. Halkımız, daha şimdiden birçoğunu defterden silmiştir artık.

Kürdistan'da bu tür sorunların sözü edilmiyor artık. Yükselen mücadelenin heyecanı, coşkusu var. Ülkemizde her yurtsever uzun dönemli savaşımın hazırlığı içindedir ve bahsedilen küçük burjuva şeflerin iddialarının ve kaygıların zerre ile bile ilgilenmemektedir. Tüm benliği, ruhu ile savaşı katkının, düşmana darbe vurmanın düşüncesi ile doludur. Önderlerini çok iyi tanımakta, Kürdistan halkı, önderininin de yılmadan ilerlemeye kararlıdır. Savaşmaya ve direnmeye karar vermiştir. Bin yılların acısını öfkesini düşmanını kahreden bir silah durumuna getirmeye karar vermiştir. Biriken kini, öfkesi bir volkan gibi kaynamaktadır.

1985 Newroz'unu böyle karşılıyor Kürdistan halkı, Savaşın içinde ve daha büyük atılımların eşğında. Şehitlerin

anlarına bağlılıkta önderleriyle birlikte, onların etrafında kenetlenerek sorumluluğunu gösteriyor. Bundan böyle Newroz ve Kawa anılırken, Çağdaş Kawa Mazlum DOğAN ve yoldaşları anılırken yepyeni bir ruh hakim olacaktır. Ne çiçekler, şekerler ifade edebilir Newroz'u, nede ağıtlar, inlemeler. Savaş sloganlarıyla kutlanacak, silah sesleriyle karşılanacaktır. Newroz, artık her yıl savaşın bir üst seviyede sürdürülüşünün anıldığı gün olarak görülecektir. Her Newroz, Kürdistan işçilerinin, köylülerinin düşmana korku salan şahlanması, onu tüketen birleşmeleri ile daha da anlam kazanacaktır.

Halkımız, Newroz'a girerken, kör bir heyecanla, gözü dönmüş atılganlıkla hareket etmeyecek, bugünden onun iliklerine kadar işleyen bilinç, sağduyu, örgütlenme ve birlik her adıma yön verecektir.

Şimdiden önemli mesafeleri alınmış olan örgütlenme, bilinç, birlik ve savaş, düşmana karşı zafer sağlama duygusu, her Newroz'un ruhuna hükmetmektedir.

Kawa ve Mazlum DOğAN, birlikte, yanyana dağlarda anılıyor. Savaş sloganlarında, tüfek namlularında anılıyor. Kadınlarımız zılgıtları, onlar için çalıyor. Her köy, her ev, her insanımız, onların anısına bağlılığın gereği olarak da direniyor. Bugün her alanda

Şehitlerin anılarına bağlılık, devrimde zaferin yaratılmasıyla mümkündür. Sözü her hücrelerine hükmeden halkımız, Newroz'un gerçek anlamını yine bu sözde bulmaktadır.

Bunun için, her yeni Newroz'da daha derin bilinç, daha yetkin örgütlenme, daha geniş birlik ve daha yoğun savaş olacaktır. Bahara ve yeniye açılmanın en derin anlamı budur.

* Yaşasın Direnme Gelenegimiz Newroz!

Mazlum Yoldaşın Anısı Yolumuzu Aydınlatan Sürekli Bir Meşaledir.

